U s n e s e n í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce **M., a. s.**, proti žalovanému **Ministerstvu financí** se sídlem Letenská 15, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ze dne 31. 1. 2002 čj. 392/39 638/2000,

t a k t o :

I. Žaloba se o d m í t á.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal žalovanému žádost o přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství v Hradci Králové ze dne 20. 9. 1999 čj. 1005/130/1999-ŠK podle § 55b zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Žalovaný rozhodnutím ze dne 31. 1. 2002 čj. 392/39 638/2000 přezkoumání tohoto rozhodnutí nepovolil neboť dospěl k závěru, že nejsou splněny zákonné podmínky pro povolení nebo nařízení přezkoumání napadeného rozhodnutí, které není v rozporu s právními předpisy a ani se nezakládá na podstatných vadách řízení a okolnosti nasvědčují tomu, že daň je stanovena ve správné výši.

Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal u Vrchního soudu v Praze žalobu. V ní se domáhá, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno, neboť vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu a zároveň z nesprávného právního posouzení.

Vrchní soud v Praze tuto věc neskončil do 31. 12. 2002, a proto ji převzal a dokončí ji Nejvyšší správní soud ve smyslu § 132 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), který nabyl účinnosti dnem 1. 1. 2003. Nejvyšší správní soud v tomto řízení postupuje podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s. (§ 130 odst. 1 s. ř. s.).

Podle § 2 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví poskytují ochranu veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob způsobem stanoveným tímto

zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem rozhodují i v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.

Podle ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. se může každý, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti domáhat žalobou zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podmínky vyplývající z citovaného ustanovení nejsou podle názoru Nejvyššího správní soud v daném případě splněny, tzn., že není dána žalobní legitimace žalobce. Žalobou napadené rozhodnutí je rozhodnutím o žádosti o přezkoumání pravomocného správního rozhodnutí vydaného v odvolacím řízení. V důsledku toho, že žalovaný nevyhověl žádosti žalobce a nepovolil přezkoumání pravomocného rozhodnutí finančního ředitelství, zůstalo toto rozhodnutí v právní moci a sféra materiálních práv a povinností žalobce nebyla nijak dotčena, takže napadeným rozhodnutím nebyla založena, změněna, rušena ani závazně určena jeho práva a povinnosti. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo pouze rozhodnuto o tom, že věc pravomocně skončená nebude v daňovém řízení znovu projednána, nebude znovu zasahováno do věci pravomocně skončené a nedojde tak k opětovném projednání věci v daňovém řízení. Hmotná práva či povinnosti žalobce, o nichž bylo pravomocně rozhodnuto v daňovém řízení vydáním rozhodnutí Finančního ředitelství v Hradci Králové, zůstala napadeným rozhodnutím nedotčena. Protože základní předpoklad, aby mohlo být napadené rozhodnutí přezkoumáno soudem podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního není v dané věci naplněn, Nejvyšší správní soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) žalobu odmítl, protože se jedná o neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, a proto nelze v řízení pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., jelikož žaloba byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. 6. 2003

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu